

[Niels Andersen.]

liberalisering vil virke meget hurtigt, idet $\frac{1}{3}$ af importen hvert år vil gå over på fri-liste, vil konkurrencemomentet straks være inde, og så står man i den situation, når importreguleringen fuldstændig er væk, at skulle konkurrere med de lande, som ikke er medlem af de syvs frihandelsområde, og man er særlig ængstelig fra industriens side for konkurrencen fra sådanne lande. Derfor er det ærede medlem hr. Weikops argumenter nok forståelige, men ikke holdbare i praksis.

Det ærede medlem hr. Poul Møller hævdede, at en 20 pct.s afvikling af tolden pr. 1. juli betyder en relativt hurtig nedsættelse af tolden, hvilket vil bevirke en svækkelse af konkurrenceevnen i visse industrier; men denne toldnedsættelse er kun gældende for de lande, der er inden for frihandelsområdet; tolden afvikles f. eks. ikke over for Tyskland, Frankrig, Holland og Belgien, de lande, hvorfra man er noget ængstelig for konkurrencen. Derfor er det ærede medlem hr. Poul Møllers argumentation vedrørende den 20 pct.s toldnedsættelse pr. 1. juli ikke helt holdbar.

I øvrigt kom det ærede medlem hr. Poul Møller med en meget interessant bemærkning, idet han gav udtryk for, at han så på disse forslag med velvillig neutralitet. Det er interessant at bemærke, hvorledes man fra konservativ side bereder sig, om jeg så må sige, til at stemme for udviklingen. Man tager små skridt ad gangen, og jeg forudser det tidspunkt, da man stryger ordet neutralitet, således at kun velvillig er tilbage. Jeg anser det, der her foregår, for kun at være et led, om jeg så må sige, i at stemme for konventionen til sin tid.

Endelig siger det ærede medlem hr. Weikop, at denne udvikling, vi her er inde i, ikke skyldes retsforbundet, og bruger i det hele taget en hel del af sin taletid på at føre de sædvanlige angreb på retsforbundet frem. Det er ikke retsforbundets skyld ene og alene, det, der her sker, men det betyder ikke noget. Det væsentlige er, at udviklingen giver os ret i, at det, vi har bygget vor politik på og har arbejdet for gennem årene, viser sig nu at blive gennemført selv med det ærede medlems medvirken. Det skal vi ikke være kede af. Det viser kun,

at den politik, vi har ført, har været rigtig, og at udviklingen giver os ret.

Med disse bemærkninger skal jeg på retsforbundets vegne tilsige støtte til det foreliggende ændringsforslag til valutalovsfor-slaget.

Fuglsang: Både med hensyn til deres baggrund og med hensyn til deres virkninger er de ændringer til told- og valutalovent, som vi beskæftiger os med i dag, lige så svømmende og usikre som hele den fri-handelssammenslutning, de faktisk er en del af, og de har som denne en meget vidt-rækkende betydning. Det er og bliver sådan, at på de todsatser, vi vedtager her, og hvis virkninger vi kun i ringe grad er i stand til at overse, får vi fremover ikke nogen som helst indflydelse, i hvert tilfælde ikke for så vidt det drejer sig om at regulere dem opad. De skal uden hensyn til vort lands egne interesser eller til vort erhvervslivs økonomiske betingelser afvikles i løbet af dette tiår eller måske endnu hurtigere, alt efter hvad der måtte gennemføres på et helt andet markedsområde, nemlig de seks landes fællesmarked. Ikke desto mindre er det sådan, at for danske arbejdere kan en enkelt sats meget let komme til at betyde, at 50-100 eller måske flere i løbet af ikke så lang tid bliver kastet på gaden. Dette så meget desto mere som man sammen med toldafviklingen i løbet af de 10 år vil gennemføre en drastisk og efter konventionen unødigt hurtig afvikling af de importrestrik-tioner, i ly af hvilke mange danske virksomheder er vokset op og har udviklet sig.

Hele denne almindelige usikkerhed vil ikke blive mindre, når vi foruden alle de andre forhold, som måtte spille ind, ser på det særlige i den økonomiske situation, vi og verden overhovedet befinder sig i i øjeblikket. F. eks. motiveredes den voldsomme og pludselige liberalisering af den højt-ærede handelsminister med vor øjeblikkelige gunstige valutabalance, men næsten samtidig har nationalbanken motiveret sin forhøjelse af diskontoen med usikkerhed og bekymring med hensyn til den økonomiske udvikling. Lad så være, at nationalbankens inderste hensigt er, som altid, at sikre de kredses interesser, som den er repræsentant for, på arbejderes og småkårsfolks bekost-